

nemlig binder Hænderne paa Politiet ved altfor strænge Bestemmelser med Hensyn til Anholdelse, saa kommer man let til det lidet heldige Alternativ paa den anden Side, at man bevirker, at Politiet Intet foretager. Sagen er den, at dette hele Spørgsmaal om Anholdelse i mangfoldige Tilfælde er og maa være et Conduite-spørgsmaal, og det er umuligt ved udtømmende Regler at sige, hvorledes man skal bære sig ad for at handle med Conduite. Garantien for den personlige Frihed skal man søge i alvorlige Straffebestemmelser for dem, som ikke bruge Conduite i de paagjældende Tilfælde, men man forsøge ikke ved Regler som dem, det ærede Medlem har opstillet, at binde Hænderne mere, end for Tiden er Tilfældet efter de Regler, der gjælde for det kjøbenhavnske Politii. Der som man altsaa stærkt accentuerer dette Hensyn til den personlige Frihed, vil man let komme til meget beklagelige Resultater. Jeg vil i saa Henseende blot minde de Herrer om, hvorledes Forholdene ere i London, hvor man i en efter min Overbeviisning, altfor vidt drevne Agtelse for den personlige Frihed er kommen dertil, at der aabenlyst for Alverden bestaaer hele Qvarterer, som ikke behøves af Andre end Tyve og andre Kjæltringer, hvor der aabenlyst holdes Forelæsninger om, hvorledes man bedst skal bære sig ad med at gjøre Angreb paa Samfundsordenen og Eiendoms sikkerheden. Jeg frygter ingentunde for, at det ærede Medlems Forslag skal føre til noget Eignende, men jeg nævner det blot for at vise, hvor vanskeligt den hele Materie er at behandle, og hvor betænksom man maa være, inden man binder Hænderne altfor stærkt paa Politiet. Det er min Overbeviisning, at, hvis vi hertilands skulde komme til Tilstande, som blot tilnærmelsesviis lignede de omtalte i London, vilde det ikke stemme med den hele Aand og Opfattelse i Folket, og vi vilde ikke kunne finde os deri. Men gaaer jeg nu mere specielt ind paa det ærede Medlems Vædringsforslag, har jeg ogsaa adskillige Udsættelser at gjøre paa deres Affattelse. Jeg vil først omtale Vædringsforslaget under Nr. 2, som gaaer ud paa, at Anholdelse ikke skal kunne finde Sted undtagen for en Forbrydelse, der kan medføre højere Straf end Bø-

der eller simpelt Fængsel. Jeg antager det nu for givet, at det ærede Medlems Mening har været den, at man ikke kan anholde en Person for en Forbrydelse, hvorfor Straffen efter Straffeloven under ingen Omstændigheder kan blive højere end Bøder eller simpelt Fængsel; thi, hvis Meningen skulde være den, at enhver Anholdelse var ulovlig, naar det endelige Resultat af Sagen kun blev Skjendelsen af Bøder eller simpelt Fængsel, saa Gud fri mig og Enhver for at være Politimester, thi det vilde da i de allerfleste Tilfælde være aldeles umuligt for Politimesteren at foretage nogen Anholdelse. Hvor ofte viser det sig ikke, at fra første Færd af kan en Handling tilsyneladende være langt mere graverende, end det ved den senere Undersøgelse viser sig, at den virkelig er; Resultatet bliver da maafee Skjendelse af en mindre Bøde, men Anholdelsen kan ikke desto mindre have været fuldkommen berettiget. Jeg skal som sagt ikke opholde mig videre derved, thi jeg er overbevist om, at det ærede Medlem heller ikke har tænkt paa disse Tilfælde, men kun har tænkt paa de Tilfælde, hvor Straffeloven bestemmer, at en Forbrydelse under ingen Omstændigheder kan straffes med Andet end Bøder og simpelt Fængsel; men selv under denne Forudsætning vil der alligevel for den Paagjældende ikke være saa ringe Anledning til Tvivl. Den ærede Ordfører har allerede gjort gjældende, at det er meget vanskeligt at erindre de mange Straffebestemmelser, som indeholdes i Straffeloven, og heri giver jeg ham fuldkommen Ret. Skjøndt jeg har havt rig Leilighed til at gjøre mig bekendt med Straffeloven, saa er det dog ikke mig muligt saaledes ud af Hovedet at sige, om en eller anden ulovlig Handling efter Loven skal straffes med Bøder eller simpelt Fængsel eller med Bøder eller Fængsel, og dette maa man dog vide og have paa rede Haand, for efter det ærede Medlems Forslag ikke at komme til en ulovlig Anholdelse; i sidste Tilfælde kan nemlig som bekendt idømmes baade simpelt Fængsel, Fængsel paa sædvanlig Fængselkost og Fængsel paa Vand og Brød. Jeg vil for at oplyse de Tvivl, der kunne opstaae efter Forslaget, tage et Par enkelte Bestemmelser af Straffe-